

[Pedersen-Nyskov.]

rende vanskelige forhold. Nu vil jeg ikke håbe, at lovforslagets udformning er lagt an på de vanskelige tider, vi lever under i øjeblikket, hvor det for sælgeren drejer sig om at sælge lige det tilstrækkelige af de forskellige varer, medens de, der skal købe, helst vil have mere, end de kan få. Det er nemlig sagen i almindelighed, man skal tage i betragtning. Og specielt hvad denne lovgivning angår, synes jeg, man bør følge det princip ikke at stille efter at gøre forholdet mellem køber og sælger mere kompliceret end højst nødvendigt. Vi skulle vel gerne vende tilbage til, at et vist tillidsforhold kunne opstå mellem køber og sælger, således at man ikke forfølger hinanden ondskabsfuldt, når der fra en af siderne sker en fejl. Jeg tror således, det vil være klogt, at den køber, som opdager, at svenden i en butik er unøjagtig, på en lempelig måde lader dette gå videre, således at det kan blive rettet. Jeg er altså ikke nogen tilhænger af den megen systematiske kontrol, men ser hellere, at køber og sælger kommer til at stå overfor hinanden i et frit forhold. Hvis man nemlig ønsker en stadig udvidelse af kontrollen og ser hele spørgsmålet under den synsvinkel, er der ingen ende på, hvor langt man kommer ud. Så kan man blive ved at udvide systemet, endda i højere grad end nu.

Ifølge lovforslaget er der kun tale om et tilsyn hver 4. år. Det er imidlertid ikke nok, for vægtene kan komme i uorden i mellemtiden. Det var vist den højtærede handelsminister, der nævnte, at en lov fra 1907 nok kan trænge til afpudsning og forenkling. Ja, forenkling, det er netop — i relation til, hvad jeg sagde før — det, vi ønsker. Vi anser det for rimeligt, at mål og vægte, der bruges i handel og vandel, skal være af en vis kvalitet. Men forslaget går videre og bestemmer, at undersøgelse skal ske i øget omfang — jeg vil her særlig holde mig til § 7, som omhandler det tekniske eftersyn, der hvert 4. år skal foretages af justervæsenet i samarbejde med politiet —, og så er det, jeg ikke rigtig ved, om man kan stole på, at udgifterne vil blive stående ved de 60 000 kr. årlig og de 30 000 kr. een gang for alle. I landstinget blev der jo sat et nul til. Nu tør jeg vel ikke sætte et nul yderligere til her, for det har jeg ingen ret til, da jeg ikke kan føre noget bevis for, at det vil være rigtigt, men jeg vil dog gerne sige, at man ofte har set, at noget, der begynder i det små, kan ende i det store, når det gælder administration. På møder rundt i landet beder man os om at nedskære ad-

ministrationen så meget som det er muligt. Jeg ønsker ikke, at handelen skal komme ud i forhold, der er ganske ansvarsløse. Der kan vel nok bibeholdes en del af det, man har nu. Jeg vil håbe, man i udvalget kan finde en naturlig løsning, så at administrationen ikke stadigvæk skal udvides. I øjeblikket er der ikke nogen forenkling, vi sukker stadigvæk under en forøgelse af administrationen. Det er fremmed for dansk sæd og skik og er i de senere år desværre blevet moderne, men det skulle gerne være som tidligere, så denne evige og udvidede kontrol på forskellige områder kunne bringes ned i stedet for at føres videre som i dette forslag.

Forslaget er måske nok blevet udformet med den bedste hensigt, men jeg må stadig vende tilbage til, at det må blive sådan, at køber og sælger kommer til at stå med mere ansvar overfor hinanden, så at de ikke har det at pukke på: jeg har fået min vægt justeret, jeg har haft eftersyn, det er i orden. Jeg ved nok, at forslaget ikke giver nogen som helst ret til at sige: det er i orden, for enhver har ansvar overfor sine ting. Det skal være sådan, at køberen bliver interesseret i at få det, han skal have, på en ordentlig måde. Man må ganske vist regne med, at der er folk, som vil gå ad bagdøren og skabe ondt for deres medmennesker, men det er en anden ting. Når de ved, at de har et ansvar, må de også være vågne overfor det og handle reelt overfor hinanden.

Det væsentlige i min tankegang er, at man skal have forenklet administrationen og i hvert fald slet ikke gå til den udvidelse, her er tale om. De fleste vil føle det blot som en begyndelsesudgift, som vil stige uhyggeligt. Lad os tænke, at vi begynder med den udvidelse af vægtjusteringen, som er foreslået. Når man skal lade vægtene omjustere og gøre i stand, så bliver der en stærk trang til eftersyn, og der vil blive stillet krav om en udvidelse af dette tekniske syn. Derfor vil vi gerne være med i udvalget. Vi vil gerne have så meget som muligt fæstnet i selve lovsformen, så myndigheden bliver så indskrænket som muligt og tilsynet så enkelt som vel muligt. Med disse bemærkninger skal jeg udtale ønsket om, at forslaget må komme i et udvalg.

Poul Claussen: Det spørgsmål, der her behandles, kan nok ses fra en lidt anden synsvinkel end lige over disken mellem en detailkømand og hans kunde; jeg synes, spørgsmålet er af noget højere rang,